

ԵՐԿՈՒՇԱՐԹԻ, 21 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 2026

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպօրութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասպօրութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ

Նայեաց սիրով, Հայրդ գթած, Ի քո ստեղծեալ գործս ձեռաց.

Եւ զբանակս Հրեշտակաց, Տուր պաշտպան մեզ տկարացս,

Փրկեա զանձինս ի փորձանաց, Ի խաւարի շրջող դիւաց.

Զի ի տուրնջեան եւ գիշերի, Տացուք քեզ փառս անդուելի:

ԱՊՈԹՔ

Տէր Աստուած մեր, խոնարհութեամբ կը կանգնինք Քու սուրբ ներկայութեանդ առջեւ: Կը խոստովանինք, որ շատ անգամ մեր սրտերը հեռացած են Քեզ-մէ, եւ մեր շրթունքներով Քեզ փառաբանելով հանդերձ՝ մեր սրտերուն մէջ կաս-կած, անհնազանդութիւն եւ դժգոհութիւն ունեցած ենք: Ներէ մեզ, Տէ՛ր, Քու ողորմութեամբդ եւ գթութեամբդ: Մի՛ յիշեր մեր մեղքերը ըստ մեր անօրէնութիւններուն, այլ՝ Քու մեծ ողորմութեամբդ նայէ մեզի: Երբ մենք Քու նամբէդ հեռանանք, վերադարձո՛ւր մեզ: Երբ մեր սրտերը խստանան, փափկացո՛ւր Քու Սուրբ Հոգիովդ: Պահէ՛ մեզ կոապաշտութենէ, ունայն ցանկութիւններէ եւ այն ամէն բաներէն, որոնք մեր կեանքին մէջ Քու տեղդ կը գրաւեն: Երբ փորձու-թիւններու մէջ ենք, զօրացո՛ւր մեր հաւատքը, որպէսզի չտրտնջանք, այլ՝ համ-բերութեամբ սպասենք Քու օգնութեանդ: Յիշեցո՛ւր մեզ Քու նախկին ողորմութիւններդ, որպէսզի մեր սրտերը լեցուին վստահութեամբ եւ երախտագիտութեամբ: Հաւաքէ՛ մեզ, միացուր՝ մեր սրտերը սիրով, հաւատով եւ խաղաղութեամբ: Ազատէ՛ մեզ ամէն նեղութենէ եւ առաջնորդէ՛ մեզ դէպի այն կեանքը, որ Քեզ հանելի է: Թող մեր կեանքը ըլլայ Քու ողորմութեանդ վկայութիւնը: Թող մեր սրտերը միշտ յիշեն Քու բարութիւնդ: Թող մեր բերանները միշտ օրհնեն Քեզ: Եւ թող մենք մեր ամբողջ կեանքով փառաւորենք Քու սուրբ անունդ: Որովհետեւ Դո՛ւն ես ողորմած եւ մարդասէր Աստուած, եւ Քեզ կը վայելէ փառքը, պատիւը եւ երկրպագութիւնը, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար փառս մեր, ողորմեա մեզ:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վրանգից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան գՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ւր եւ ողորմեա:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես՛նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Ապա անոնք արհամարհեցին ցանկալի երկիրը,
 հաւատք չընծայելով Տիրոջ խոստումին:
 Մտիկ չըրին Տիրոջ ձայնին,
 այլ՝ իրենց վրաններուն մէջ մնացին եւ տրտնջացին:
 Ուստի Տէրը երդում ըրաւ, որ զանոնք անապատին մէջ պիտի կոտորէ,
 հեթանոս ազգերուն մէջ պիտի կոտորակէ անոնց սերունդները,
 տարբեր երկիրներու մէջ ցիրուցան ընելով զիրենք:
 Ապա անոնք Բէորի մէջ Բահաղի պաշտամունքին յարեցան,
 ու անկենդան աստուածներու ընծայուած զոհեր կերան:
 Իրենց գործերով Տիրոջ զայրոյթը գրգռեցին,
 եւ ժանտախտ ինկաւ անոնց մէջ,
 մինչեւ որ Փինհաս ելաւ միջամտեց, եւ ժանտախտը դադրեցաւ:
 Ատոր համար ալ Տէրը զայն արդար նկատեց իր սերունդին
 եւ գալիք բոլոր սերունդներուն մէջ:
 Անոնք դարձեալ Տէրը բարկացուցին Մերիպայի աղբիւրին բով,
 եւ պատճառ եղան Մովսէսի դժբախտ վախճանին:
 Այնքան դառնացուցին Մովսէսի հոգին,
 որ անոր շրթներէն անխոհեմ հրահանգ դուրս եկաւ:
 Զրնաչնչեցին Քանաան ապրող ժողովուրդները,
 ինչպէս Տէրը ըսած էր իրենց,
 այլ՝ անբարոյ կենակցութիւն ունեցան հեթանոսներուն հետ,
 եւ անոնց բարբերը որդեգրեցին:
 Անոնց կոտորելուն պաշտամունքին նուիրուեցան,
 ինչ որ իրենց կործանումին պատճառ եղաւ:
 Իրենց տղաներն ու աղջիկները դեւերուն զոհ ընծայեցին:
 Անմեղ արիւն թափեցին, արիւնը իրենց տղաներուն եւ աղջիկներուն,
 որոնք իբրեւ զոհ ընծայեցին Քանաանի մէջ պաշտուող կոտորելուն:
 Եւ երկիրը արիւնով պղծուեցան:
 Իրենք եւս պղծուեցան իրենց գործած արարքներով,
 իրենց անբարոյ վարմունքով
 Տիրոջ հանդէպ անհաւատարիմ գտնուեցան:
 Ուստի Տիրոջ բարկութիւնը բորբոքեցաւ իր ժողովուրդին դէմ,
 զգուեցաւ իր սեփական ժողովուրդէն:
 Զանոնք հեթանոս ազգերու ձեռքը յանձնեց,
 եւ զիրենք ատողները իրենց վրայ տիրեցին:
 Իրենց թշնամիները նեղեցին զիրենք,
 եւ իրենք անոնց ձեռքին տակ նուաճուեցան:
 Բազմաթիւ անգամներ Տէրը զանոնք ազատեց,
 սակայն անոնք կամաւորաբար ըմբոստացան անոր դէմ,
 եւ յամառօրէն շարունակեցին մնալ իրենց անօրէնութեան մէջ:
 Բայց Տէրը տեսաւ անոնց նեղութիւնը, լսեց անոնց աղաչանքը,

յիշեց անոնց հետ կնքած իր ուխտը,
եւ փոխեց իր մտադրութիւնը, որովհետեւ անսահման է իր սէրը:
Զանոնք գերութեան տանողներուն
սրտին մէջ գութ դրաւ անոնց հանդէպ:
Փրկէ մեզ, ով Տէր, մեր Աստուածը,
հեթանոս ազգերուն մէջէն մեզ վերստին մէկտեղէ,
որպէսզի քու սուրբ անունիդ գոհութիւն յայտնենք,
եւ քեզ օրհներգելը ըլլայ մեր պարծանքը:
Օրհնեալ է Տէրը, Աստուածը իր ժողովուրդին,
յաւիտեանէ մինչեւ յաւիտեան:
Թող ամէն մարդ ըսէ՝ "Ամէն": Օրհնութիւն երգեցէ՛ք Տիրոջ:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺՈՐ

ՍԱՂՄՈՍ 106:25-48

Կը շարունակենք 106-րդ Սաղմոսը 25-48 հմր: Նախ ըսեն, որ այս Սաղմոսը միայն Իսրայէլի ժողովուրդին պատմութիւնը չէ որ կը ներկայացնէ, այլ՝ մարդկութեան պատմութիւնն է: Աստուծոյ դէմ հակառակելու, Անոր դէմ ըմբոստանալու, կռապաշտութեան հետեւելու: Հակառակ այս վիճակին, Աստուծոյ բարութիւնը հանդէպ Իր ժողովուրդին, եւ հանդէպ մարդկութեան: Անոր համար ալ, առաջին տողերը եկան վկայելու Աստուծոյ յաւերժական սիրոյն մասին: Վերջին անգամ տեսանք, 23-րդ համարը, Մովսէսի միջնորդութիւնը: Շարունակելով, մեզի կը ներկայացնէ թէ ինչպէս Իսրայէլի ժողովուրդը արհամարհեց ցանկալի, խոստացուած երկիրը, չհաւատալով Աստուծոյ խոստումին: Նախ-ընտրեց ստրկութեան վիճակը: Այս նոյն վիճակը նաեւ յատուկ է իիւրաքանչիւրիս: Մենք ալ յաճախ կը մերժենք Աստուծոյ խոստումը, որ մեզ դէպի յաւիտեանական կեանք կը հրաւիրէ, բայց կը նախընտրենք մեղքի ստրկութիւնը: Կը նախընտրենք մարմնական ցանկութիւնը, ու անոր պատճառած հա-ճոյքը: Սակայն այս բոլորը իրենց հետեւանքը ունին նաեւ: Աստուած ալ երդում ըրաւ, որ զիրենք անապատին մէջ կոտորէ: Անոնք տակաւին, ոչ միայն Աստուծոյ ձայնին ականջ չտուին, այլ՝ Բահաղի պաշտամունքին հետեւեցան, մինչեւ իսկ իրենց զաւակները զոհելով: Ահա թէ մինչեւ ուր կրնայ հաս-ցնել մարդուս մեղքը, երբ կը հեռանանք Աստուծմէ եւ կը սկսինք չարի պաշտամունքին հետեւելու: Ահա մէկ այլ ուրիշ միջնորդութեան օրինակ, Փինհասի միջամտութիւնը, որպէսզի ժանտախտը դադ-րի: Տէրը զայն արդար նկատեց եւ ժանտախտը դադրեցաւ: Յակոբոս Առաքեալ կ'ըսէ, "Արդարի մը աղօթքը ազդեցիկ է եւ մեծպէս կ'օգնէ": Այս բոլորով հանդերձ, տակաւին անոնք շարունակեցին, մինչ-եւ իսկ պատճառ դարձան որ Մովսէս անխտեն հրահանգ ընէ: Երբ Քանաանու երկիրը մտան, հոն եւս չքնաջնջեցին այնտեղ ապրող ժողովուրդները, ինչպէս որ տէրը պատուիրած էր: Այս հրահանգը քիչ մը տարօրինակ կը թուի, բայց միտք բանին այն է, չհետեւելու անոնց կենցաղին: Աստուծոյ հրա-հանգը այդ է, արմատախիլ ընել ձեր մէջէն: Անոր համար ալ անոնց կենցաղը որդեգրեցին: Անոնց կուռքերուն պաշտամունքին հետեւեցան: Մինչեւ իսկ իրենց տղաներն ու ողջիկները զոհեցին: Ինչ որ այսօր նոյնը կը պատահի: Աստուած զիրենք ցիրուցան ըրաւ, անոնք աղաղակեցին, Տէրը դար-ձեալ ողորմեցաւ, ազատեց: Անոնք դարձեալ ըմբոստացան: Տէրը լսեց աղաղակը, յիշեց կնքած ուխտ-տը, փոխեց մտադրութիւնը, որովհետեւ անսահման է սէրը: Վերջին խնդրանք, աղաչանք. "Փրկէ մեզ, Տէր Աստուած, որպէսզի սուրբ անունդ փառաւորենք, եր քեզ օրհներգելը մեր պարծանքը ըլլայ": Օրհնեալ է Տէրը, Աստուածը իր ժողովուրդին: Թող ամէն մարդ ըսէ. Ամէն:

Պատգամական ամենայնի Քրիստոս,

*աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,
ի նսրիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ք քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*